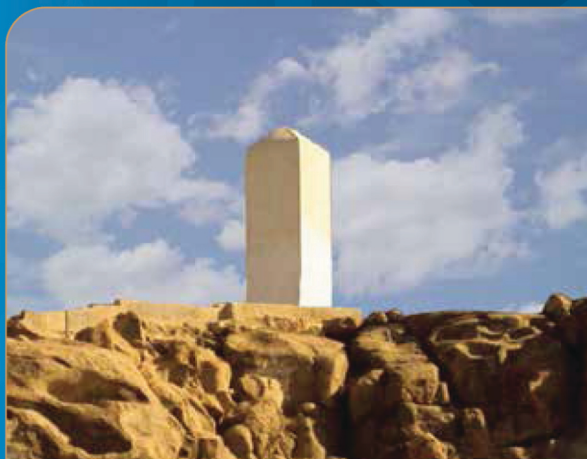

شاخي عرهفه

پیداچونهوی

هموو نهمانه له بیدعه و گومراییهکانه

نووسین لهسەر نیشانە سپییهکە.

تەوافکردن بە دەوری نیشانە سپییهکەدا.

بەستنهوهی قوماش پییهوه.

دانانی نامەی نووسراو له پارچه کاغەز
یان قژ یان پارە یان وینه له نیوان درزی
بەردەکان لەبەر بیروباهەری جۆراوجۆر،
وەک ئەوهی که دووبارە بگەڕێیەوه ئەوی،
یاخود فلانە کەس حەج بکات یان بۆ
شیفای نەخۆشیک، یان ئافرهتیک دووگیان
ببێ.

داواکردن بۆ ئەو کەسە که حەجی
لای شاخەکە نەکردوو بۆ ئەوهی سالی
داهاتوو حەجەکە بکات.

جگە له چەندین بیدعه و سەرپێچی و
خوڕافە تر که خوا به هی جۆریک
فرمانی پێنەکردوو. (١)

(١) بۆ زانیاری زیاتر: کتێب جیل لال بەرفەت تەحقیقات تاریخیة شرعية د. بکر بن عبد الله أبو زید.

هەندیک له حاجییان دەکەونه ناو هەندیک
له بیدعه و سەرپێچی لەسەر شاخی حەرا،
و هۆکاری ئەمە ئەوهیه که پێیانوايه ئەم
شوینە پیرۆزه و تایبەتمەندیی خوی
هەیه، باسی ناراستی ئەمەمان کرد، و بۆ
ئەوهی حاجی ئاگادار بێت لەوهی نەکەوێتە
ناو ئەو بیدعه و سەرپێچیانەوه باسی
هەندیکیان دەکەین:

باومر هێنان بەوهی وهستان لەسەر شاخەکە
باشتره له شوینەکانی تری عرهفه.

وتاردان و نوێژکردن لەسەر شاخەکە.

داگیرساندنی مۆم و ئاگر لەسەر شاخەکە
له شەوی عرهفه دا لەسەر شاخەکە.

بردنی هەندیک له خۆلی شاخەکە.

دەستەهێنان بە نیشانە سپییهکە (الشخص)
و ماچکردنی.

نوێژکردن بۆ نیشانە سپییهکە.

دوعاکردن لای نیشانە سپییهکە و
بەرزکردنەوهی هەردوو دەست بۆ ئەوی
وەک ئەوهی داواي لێکە.

ئافرهتان به پیاوان له کاتی سەرکەوتنی
شاخەکە و هاتنەخوارەوهی دا هەلەیه و
نەفامییه، و بیدعهیهکی ناشیرینه له پاش
نەمانی پێشینە چاکەکان سەری هەڵداوه،
داوا له خوا دەکەین که ئەوه و بیدعهکانی
تریش نەهێلێ.

ئێین تەیمیهی ئەلحەنبەلی -خوا لێخۆشیی-
له مجموع الفتاوی (١٣٣/٢٦) دا دەلێ:
«سەرکەوتنی سەر شاخەکە سوننەت
نییه...».

و هەروەها له الاختیارات العلیة (٩٦) دا
دەلێ: « به کۆدەنگی زانیان سەرکەوتنی
سەر شاخی رحمت رێپێدراو نییه ».

و مرداوی حەنبەلی له الإنصاف (٢٩/٤)
دا دەلێ: «لێکۆلینەوهیان له شوینی
وهستانی پێغەمبەر درود و سلاوی خواي
لەسەر بێت کردوو بەلام هیچ بەلگەیهک
لەسەر شاخی رحمت نەسەلمینراوه».

سێیهم: ئەو بیدعه و سەرپێچیانە هەندیک
له حاجییان تووشی دەبن:

یه‌که‌م: ناساندنی:

شاخیکی بچوکی لوتکه پانه له بهر اورد له‌گه‌ل شاخه به‌رزه‌کانی ده‌وروبه‌ری، و له به‌ردی گه‌وره‌ی رهق و پارچه‌کراو پیکدیت، که له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لکه‌وتووه، شاخیکی زور رهق نییه و زوریش نه‌رم و له‌ر نییه، ده‌کویته روژه‌لاتی عه‌ره‌فاته‌وه له ژیر سیبه‌ری شاخی سه‌عد دایه، به‌رزییه‌که‌ی له لوتکه‌که‌ی له باشوره‌وه تا زه‌وی نزیکه‌ی (٦٥) مه‌تره. به‌م ناوانه ده‌ناسری: (شاخی ئیلهل، و شاخی عه‌ره‌فه، و شاخی رحمه‌ت، و شاخی دوعا، و شاخی موشات، و شاخی ککب، و شاخی نه‌لقوره‌ین)، به‌لام

دووه‌م: راستیه‌که‌ی:

زانیان له مه‌زه‌به‌ی جو‌راو جو‌روه به‌سی ئه‌وه ده‌کهن که هیچ شتیکی تایه‌ت نه‌سه‌لمنیراوه ده‌رباره‌ی ئه‌م شاخه به‌لکو وه‌ک هه‌ر شوینیکی تری عه‌ره‌فه‌یه، هه‌روه‌ها ده‌لین که رینینه‌دراوه به‌سه‌ر شاخه‌که‌دا سه‌رکه‌وی و هیچ نوسکیک نیه

که په‌یه‌ه‌ندی پتوه هه‌بی.

زانای به‌توانا مه‌لا عه‌لی قاریئ نه‌لحه‌نه‌فی -خوا لئیخوشبی‌ت- له شرح اللباب (لاپه‌ره ٨٤) ده‌لی: «به‌سه‌رکه‌وتن بو شاخه‌که، هیچ ئه‌سلنکی نییه به‌لکو ته‌نیا بیده‌یه‌کی خراپه».

و هه‌روه‌ها له (لاپه‌ره ٢٢٤) دا ده‌لی: «باشتر وایه له شوینیک بوه‌ستی که ناماده‌گی هه‌بی به‌بی ساردبوونه‌وه و که‌موکورتی، به‌لام سه‌رکه‌وتن بو سه‌ر شاخ هیچ ئه‌سلنکی نییه، و سووربوونی خه‌لک له‌سه‌ر وه‌ستان تیایدا، و مانه‌وه‌یان به‌ر له کاته‌که‌ی و دوايه ئه‌وه...له بیده‌ه خراپه‌کانه».

و ئیمام ئیبن نه‌لحاجب نه‌لمالکی -خوا لئیخوشبی‌ت- له باسکردنی ئه‌و بیده‌عانه‌ی که خه‌لکی له‌سه‌ر ئه‌م شاخه‌دا دایانه‌یناوه، ده‌لی: «له‌وانه هه‌لکردنی ناگر له‌سه‌ری له شه‌وی عه‌ره‌فه‌دا، و بایه‌خدان پیی به‌وه‌ی که مۆم له ولاتانی خویانه‌وه ده‌هینن، و تیکه‌لبوونی نافره‌تان به‌پیاوان له کاتی

سه‌رکه‌وتنی شاخه‌که و هاتنه‌خواره‌وی دا...ئه‌مه‌ش گومراییه و هاوشیوه‌ی کاری موشریکه‌کانه له‌م شوینه پیرۆزه‌دا».

و ئه‌شنقی‌تی مالکی -خوا لئیخوشبی‌ت- له أضواء البیان (٢٦٣/٥) دا ده‌لی: «ده‌زانم که سه‌رکه‌وتن بو سه‌ر شاخی رحمه‌ت که خه‌لکانیکی زور ده‌یکهن هیچ ئه‌سلنکی نییه، و هیچ فه‌زلیکی نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیچ شتیک له‌م باره‌یه‌وه نه‌هاتووه، به‌لکو وه‌ک هه‌موو خاکی عه‌ره‌فه‌یه، و عه‌ره‌فه‌ش هه‌مووی شوینی وه‌ستانه».

نه‌لجوه‌ینی شافعی -خوا لئیخوشبی‌ت- ده‌لی: «له ناوه‌راستی عه‌ره‌فه‌دا شاخیک هه‌یه، پیی ده‌لین: شاخی رحمه‌ت، چوونه سه‌ری هیچ جو‌ره نوسکیکی تیدا نییه، هه‌رچه‌نده خه‌لک له‌سه‌ر ئه‌وه راهاتبی». و ئه‌نه‌وه‌وی شافعی -خوا لئیخوشبی‌ت- له المجموع (١٠٧/٨) دا ده‌لی: «ئه‌وه‌ی لای خه‌لک باوه که له‌سه‌ر شاخی رحمه‌ت بوه‌ستن که له ناوه‌راستی عه‌ره‌فاته و به‌باشتر زانینی

له شوینه‌کانی تری عه‌ره‌فات به‌را ده‌یه‌ک که هه‌ندیک له‌وان واده‌زانن که وه‌ستان ته‌نیا ده‌بی له‌وی بی، ئه‌مه هه‌له‌یه‌کی ئاشکرایه و پیچه‌وانه‌ی سوننه‌ته، که‌س باسی فه‌زیله‌تی سه‌رکه‌وتنی ئه‌م شاخه‌ی نه‌کردووه، به‌لکو حوکمی وه‌ک هه‌موو شوینه‌کانی تری عه‌ره‌فاته».

و نه‌لمو حیب نه‌ته‌به‌ری شافعی -خوا لئیخوشبی‌ت- له القری (لاپه‌ره ٣٨٦) دا ده‌لی: «هیچ خیری‌ک نه‌سه‌لمنیراوه له سه‌رکه‌وتن بو ئه‌م شاخه که خه‌لکی گرنگی پیده‌ده‌ن».

و ئیبن جه‌ماعه شافعی -خوا لئیخوشبی‌ت- له هداية السالك دا ده‌لی: «ئه‌وه‌ی که لای خه‌لکی باوه که پینان وایه باشتره له‌سه‌ر شاخی عه‌ره‌فه بوه‌ستن له شوینه‌کانی تر یاخود که هه‌ر ده‌بی له‌سه‌ری بوه‌ستن، و خوشحالبوون به‌وه‌ی به‌ر له کاته‌که له‌وی بوه‌ستن و مۆم داگیرساندن له شه‌وی عه‌ره‌فه‌دا، و گرنگیدان به‌مه و هینانی مۆم له ولاته‌کانیانه‌وه، و تیکه‌لبوونی